

[A. Svensson.]

i et Interview i „Social-Demokraten“, at Herning-Overenskomsten havde efter hans Mening ingen reel Betydning mere, den maatte betragtes som henlagt, thi der var efter 1928 sket en yderst beklagelig Forskydning inden for Mindretallet, der nu var en Bevægelse med statsfjendtlig Tendens. Altsaa en Forandring hos Socialdemokratiet fra den største Imødekommehed til pure Afvisning.

Tre Aar efter, i indeværende Foraar, og nu igen for en halv Maaned siden, har det ærede Medlem Hr J. P. Nielsen indtrængende opfordret til at gennemføre de tyske Skolekrav, som er stillet, og som paa et enkelt Omraade betyder en direkte Forlængelse af Indrømmelsen i Herning-Overenskomsten. Igen en voldsom Svingning hos Socialdemokratiet fra Afvisning til ny og nærmest hæsblesende Imødekommehed.

Enhver kan indse, at her er hverken Plan eller Linie. Det er den mest svingende og opportunistiske Politik, man kan tænke sig. Men vi, der har levet under preussisk Styre før Krigen, ved, at intet er saa farligt i et Grænseland som det, vi dengang kaldte Siksak-Politik, fordi den ikke skaber hverken Tillid eller Tryghed hos nogen af Parterne.

Jeg gaar over paa et andet Felt: det trafikale. Dèr har vi selvsagt en Togplan, men jeg savner en større Plan bag ved Togplanen, den nemlig, at vi ogsaa trafikalt skal knytte den genvundne Landsdel saa fast til det øvrige Danmark, som det lader sig gøre. Det fineste ved vore Dages Trafik er jo Lyntogstrafikken. Og hvad ser vi saa? Vi ser, at Lyntogene bøjer af ved Fredericia og Kolding, hvorfra de gaar videre nordpaa og vestpaa, medens intet Lyntog naar ned til Nordslesvig. Med andre Ord: man opretholder, hvad angaar det bedste Trafikmiddel vi har, vedvarende Kongeaa-Grænsen. Og ogsaa ellers er vi med vore Stikbaner til Haderslev og Aabenraa saa ufordelagtigt betjent i Sammenligning med det gamle Land, at det i Længden skulde være uholdbart.

Lad mig her indføje, at det er godt, der nu kommer Gang i Arbejdet med Rømø-Dæmningen, et Projekt, der giver Arbejde til mange Hænder. Men jeg vil bede den højtærede Minister for offentlige Arbejder alvorligt overveje, om vi ikke desuden skulde tænke lidt igen paa det gamle Projekt om en direkte Østkyst-Bane fra Kolding over Haderslev og Aabenraa og videre sydpaa. Det vilde være et smukt Stykke Genforeningsarbejde, og ogsaa her

ligger der Beskæftigelse til mange Mennesker.

Og saa skal jeg til allersidst komme tilbage til det sønderjyske Landbrug og dets mangehaande Vanskeligheder gennem nu snart en lang Aarrække. Jeg har saa tit fra denne Talerstol anmodet den høje Regering om at faa udarbejdet en Plan til Genrejsning og Stabilisering af dette Landbrug, men hidtil forgæves. Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen krævede i sin Finanslovtale forleden, at vi skulde bort fra de sønderjyske Særordninger. Ja, det vilde utvivlsomt være meget gavnligt. Men det kan efter min Formening kun ske under den Forudsætning, at der gennemføres en særlig sønderjysk Sanering, saa at det sønderjyske Landbrug derefter kan gaa med ind under eventuelle almindelige Foranstaltninger for hele Landet. Enten det eller ogsaa den nuværende Særordning med en speciel sønderjysk Rentelettelse opretholdt langt ind i en uvis Fremtid. Hvor nødvendigt det er at gaa enten den ene eller den anden Vej, fremgaar af, at der i Foraaret 1936 af 14 124 nordslesvigske Landejendomme var 5 399 eller langt over en Trediedel, som modtog denne specielle Rentelettelse. Jeg vil i øvrigt bede den højtærede Landbrugsminister oplyse, hvor mange der nu er, som modtager Rentelettelsen. Det kunde maaske give et Fingerpeg om, hvorledes Landbruget dernede fortsat er faren.

Ikke mindst det sønderjyske Landbrugs Vilkaar er af stor Rækkevidde for den kommende Udvikling i Grænselandet. Trives det *ikke*, saa er der Grobund for alt muligt. Trives det *vel*, saa kommer det hele Befolkningen til gode. Det affejrer en virkelysten Danskhed, og det giver bedre Muligheder for en loyal Tyskhed. Det styrker i videste Forstand danske Interesser, det underbygger, hvad vi vandt i 1920, det bliver til Gavn og Lykke for det samlede Danmark.

Anden Næstformand (Ulrich): Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Tingets næste Møde holdes i Morgen, Torsdag den 1. December, Kl. 13 med følgende Dagsorden:

Fortsettelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1939 til 31. Marts 1940.

Mødet hævet Kl. 16³⁵.